

**AZ EURÓPAI UNIÓ
TANÁCSA**

**Brüsszel, 2008. október 20. (20.10)
(OR. fr)**

14482/08

**Intézményközi referenciaszám:
2008/0198 (COD)**

**AGRI 336
ENV 703
FORETS 57
CODEC 1353
DEVGEN 190
RELEX 777
JUR 441
UD 191**

JAVASLAT

Küldi: az Európai Bizottság
Dátum: 2008. október 17.

Tárgy: Javaslat – Az Európai Parlament és a Tanács rendelete a fát és fatermékeket piaci forgalomba bocsátó piaci szereplők kötelezettségeinek meghatározásáról

A delegációk mellékelten kézhez kapják a Bizottság – Javier SOLANA főtítkár/főképviseelő részére Jordi AYET PUIGARNAU igazgató kísérőlevelével – előterjesztett javaslatát

Melléklet: COM(2008) 644 végleges

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA

Brüsszel, 17.10.2008
COM(2008) 644 végleges

2008/0198 (COD)

Javaslat:

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

a fát és fatermékeket piaci forgalomba bocsátó piaci szereplők kötelezettségeinek meghatározásáról

{SEC(2008) 2615}

{SEC(2008) 2616}

(előterjesztő: a Bizottság)

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

- A javaslat indokai és célkitűzései

E javaslat fő célkitűzése az EU jelenlegi szabályozási keretének kiegészítése és megerősítése, valamint az illegális fakitermelés és az azon alapuló kereskedelem elleni nemzetközi küzdelem támogatása.

- Általános háttér

Illegális fakitermelésről akkor beszélhetünk, ha a fát a kitermelés szerinti országban alkalmazott nemzeti jog megsértésével vágják ki, dolgozzák fel, értékesítik vagy szerzik be. Ennek számos oka lehet, de első helyen a faanyag iránt mutatkozó erős kereslet, illetve az illegálisan kivágott fával való kereskedelmet megelőző szabályozás gyengesége áll. Az illegális fakitermelés egy nagyobb problémakör része, amely magában foglalja az erdészeti ágazat irányítását, az erdészeti jogszabályok végrehajtását és a korrupciót is.

Rejtett jellege miatt nehéz felbecsülni az illegális fakitermelés mértékét és arányait, az azonban nyilvánvaló, hogy számottevő és egyre nagyobb horderejű problémával állunk szemben. Számos országban az illegális fakitermelés mértéke hasonló vagy nagyobb, mint a legális kitermelésé. Az illegális fakitermelés Európában is jelen van, noha aránya nem jelentős.

Az illegális fakitermelés a komoly környezeti károkkal járó globális erdőpusztulás egyik legjelentősebb előidézője. Az erdőpusztulás felelős az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának megközelítőleg 20 %-áért világszerte (ez több, mint a közlekedési ágazat teljes kibocsátási aránya világszinten), és a biológiai sokféleség világszerte tapasztalt csökkenésének egyik fő oka.

Ráadásul az illegális fakitermelés gyengíti a legális fakitermelésre épülő tevékenységek versenyképességét az exportáló és importáló országokban, és jelentős veszteségekhez vezet az állami bevételek terén. Aláássa a jogállamiságot és a demokratikus kormányzás alapelveit, számos fejlődő országban akadályozza a fenntartható fejlődést és elősegítheti fegyveres konfliktusok finanszírozását. Az illegális fakitermelés szociális hatásai kevésbé ismertek, mindenesetre komoly emberi jogi visszaéléseket dokumentáltak.

Az EU továbbra is kezdeményezően lép fel az illegális fakitermelés és a hozzá kapcsolódó kereskedelem problémájának kezelésére irányuló elkötelezettség és munka előmozdítása érdekében, és támogatja a nemzeti, regionális és nemzetközi szintű kezdeményezéseket. Az Európai Bizottság és több tagállam aktívan részt vesz számos, a regionális FLEG-folyamatokhoz hasonló kezdeményezésben. Ezen kívül a probléma megvitatása érdekében jelen van harmadik országokkal folytatott két- és többoldalú egyeztetéseken: nemcsak a többoldalú fórumokon (pl. az ENSZ erdőgazdálkodási fóruma vagy a Trópusi Faanyagok Nemzetközi Szervezete), de a nagyobb fatermékfogyasztó országokkal rendezett kétoldalú párbeszédiken is (az Egyesült Államok, Kína, Oroszország és Japán). A Bizottság a társulási és együttműködési, valamint a szabadkereskedelmi megállapodásokról szóló, folyamatban lévő tárgyalásokat is felhasználja arra, hogy szóba hozza az erdők megőrzésének és a

fenntartható erdőgazdálkodásnak az ügyét, beleértve az illegális fakitermelés és a hozzá kapcsolódó kereskedelem kérdését is.

Az illegális kitermelés és az azon alapuló kereskedelem problémájának kezelése érdekében az Európai Bizottság az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak szóló 2003-as közleményében javaslatot tett az erdőgazdálkodás szabályozásával, irányításával és az erdészeti termékek kereskedelmével (*Forest Law Enforcement, Governance and Trade*, FLEGT) kapcsolatos uniós cselekvési tervre¹. Ez a kezdeményezés szorosan összefügg azzal az elkötelezettséggel, melyet a fenntartható fejlődéssel foglalkozó 2002-es világszintű csúcstalálkozón Nielson biztos nyilvánított ki, hasonlóképpen a Világbank által szervezett regionális folyamatokban – mindenekelőtt az erdőgazdálkodás szabályozásáról és irányításáról (*Forest Law Enforcement and Governance*, FLEG) szóló, 2001-ben Baliban tartott magas szintű találkozón – tapasztalt dinamikával is.

Az EU FLEGT cselekvési tervben foglalt intézkedéscsomag részét alkotják többek között a fatermelő országok részére nyújtott támogatások, az illegálisan kitermelt fával való kereskedelem elleni küzdelem terén folytatott többoldalú együttműködés, a magánszektorból induló kezdeményezések, az illegális fakitermelést ösztönző tevékenységekkel kapcsolatos beruházások megakadályozása, valamint az illegális fakitermelésből adódó konfliktusok kezelése.

Az EU FLEGT cselekvési terv központi eleme a FLEGT engedélyezési rendszerre vonatkozott: e szerint a fa exportja az érintett országokból az EU-ba olyan (FLEGT-) engedélyhez lenne kötve, amely igazolja, hogy a fát a vonatkozó nemzeti joggal összhangban termelték ki. A Tanács 2005-ben elfogadta a partnerországokból származó fa EU-ba történő behozatalának jogi keretét képező FLEGT-rendeletet², és felhatalmazta a Bizottságot, hogy tárgyalásokat kezdeményezzen azon termelő országokkal és regionális szervezetekkel, amelyek készségüket fejezték ki arra, hogy önkéntes partnerségi megállapodást (*Voluntary Partnership Agreement*, VPA) kötnék az EU-val.

2008 októberéig öt ország – Malajzia, Indonézia, Kamerun, Kongó (Brazzaville) és Ghána – kezdte meg a tárgyalást az EU-val kötendő ilyen megállapodásról, és nem hivatalos egyeztetés folyik számos más termelő országgal, amelyek érdeklődésüket fejezték ki. Az első ilyen megállapodást Ghánával parafálták szeptemberben. Tekintettel arra, hogy mennyi idő áll rendelkezésre az egyes VPA-k végrehajtására, valamint hogy fennáll az intézkedések kijátszásának és a pénzmosásnak a veszélye, a VPA-k önmagukban nem képesek kezelni az illegális fakitermelés problémáját.

A FLEGT cselekvési tervben a Bizottság rámutatott arra a tényre, hogy egyes fontos fatermelő országok nem feltétlenül kívánnak FLEGT VPA-t kötni az EU-val, ezért kívánatos volna, ha az EU – a többoldalú folyamatok eredménytelensége vagy lassúsága esetén – további intézkedéseket fogadna el az illegális fakitermelés elleni globális szintű küzdelem sikeressége érdekében, beleértve az illegálisan kitermelt fa EU-ba való behozatalának megakadályozására irányuló jogi szabályozást is. A Bizottság vállalta ilyen értelmű opciók

¹ COM 251, 2003.5.21.

² HL L 347., 2005.12.30., 1. o.

megvizsgálását, az Európai Parlament és a Tanács hivatalos döntéseiben³ és következtetéseiben⁴ pedig emlékeztették a Bizottságot erre a vállalására.

Időközben a tagállamok, a Bizottság, a tanácsadó testületek és a nemkormányzati szervezetek alapos munkát végeztek a legjárhatóbb út megtalálása érdekében. Ezen átfogó előkészítés eredményeinek figyelembevételével 2006 végén a Bizottság megkezdte számos további intézkedés vizsgálatát. A folyamat tanulságait a Bizottság nyilvános jelentésben foglalta össze.

Figyelemmel az elvégzett vizsgálat eredményeire, a Bizottság úgy véli, hogy az illegális fakitermelés és a hozzá kapcsolódó kereskedelem elleni küzdelemmel kapcsolatos EU-politikát meg kell erősíteni. Több tagállam jelezte, hogy összehangolt koncepció hiányában nemzeti szintű intézkedéseket hozna. Ugyanakkor a tapasztalat azt mutatja, hogy a nemzeti szintű fellépés az áruk szabad mozgásának akadályává válhat, és a belső piacon folyó verseny torzulását okozhatja. A Bizottság ezért úgy gondolja, hogy közösségi fellépésre van szükség. Javaslatára szerint ehhez egy olyan rendeletet kell alkotni, amely meghatározza a közösségi piacon fát és fatermékeket forgalmazó piaci szereplők kötelezettségeit.

A javasolt rendelet nem zárja ki az erdőpusztulás és a biológiai sokféleség csökkenése elleni küzdelemre irányuló közösségi fellépés más eszközökkel, pl. a biomasszára vonatkozó fenntarthatósági kritériumok meghatározásával történő megvalósítását.

- Meglévő rendelkezések a javaslat területén

A meglévő rendelkezések kimerítő magyarázatát az előző szakasz tartalmazza.

³ A Tanács 7014/04 dokumentuma.

⁴ Tanácsi következtetések, 268/2003, 1. o.

- Összhang az Unió egyéb szakpolitikáival és célkitűzéseivel

Az éghajlatváltozással kapcsolatos politika: Az elmúlt évek során fokozott mértékben ismerték fel, milyen lényeges szerepet játszanak az erdők a globális szén ciklusban azáltal, hogy magukban tárolják a földi szénkészletnek mintegy felét. Különösen egyre nagyobb az egyetértés abban, hogy amennyiben nem sikerül kezelni az erdőpusztulás problémáját, képtelenség lesz a globális felmelegedés mértékének az iparosodást megelőző szinthez képest legfeljebb +2°C-ra való korlátozása, és lehetetlen lesz az éghajlatváltozás leküzdésére irányuló uniós erőfeszítésekből fakadó előnyök kiaknázása.

Az illegális fakitermelés – amellett, hogy az erdőpusztulás egyik legfontosabb közvetlen előidézője – ellehetetleníti az erdészeti ágazat irányítását és a fenntartható erdőgazdálkodást, amely pedig elengedhetetlenül szükséges azon intézkedések hatékony végrehajtásához, amelyeket az éghajlatváltozásról szóló, a 2012 utáni időszakra vonatkozó nemzetközi megállapodás keretében kívánnak megvalósítani.

Az illegális fakitermelésből származó termékek alacsony ára sérti az európai fa- és fatermékpiaci szereplők és alkalmazottaik érdekeit. A javaslat célja e probléma megszüntetése egyenlő feltételek biztosításával mind az ágazat, mind az alkalmazottak számára.

A javaslat szelleme összhangban van a Bizottság stratégiai célkitűzéseivel és a jobb szabályozás elvével, mindenekelőtt azokkal a törekvésekkel, amelyek hatékony intézkedések meghozatalára, a magas szintű jogbiztonságnak EU-szerte való biztosítására, a piaci szereplők dinamikusabbá válásának (a terhek növelése nélkül történő) elősegítésére, s ezzel a Közösség polgárok előtti hitelének megerősítésére irányulnak.

Összhangban a FLEGT cselekvési tervvel ez a javaslat nem foglalkozik a fenntarthatósággal, csupán a legális eredet kérdéseire összpontosít. Ugyanakkor számos országban az erdőgazdálkodási szabályozás a fenntartható erdőgazdálkodás premisszáján alapul, ezért a legalitás és a fenntarthatóság kérdése nem válik szét élesen. Ezenkívül, mivel ez a javaslat hatékonyabb jogszabály-végrehajtást és irányítást szorgalmaz, nagy előrelépést fog jelenteni a fenntarthatóság felé vezető úton, különösen az illegális fakitermelés által érintett országokban. E javaslat konkrét célkitűzései figyelembe veszik a fenntartható fejlődés stratégiáját, amelyben az Európai Tanács 2006 júniusában állapodott meg, valamint az európai energiapolitika stratégiai felülvizsgálatát, amelyet a Bizottság 2007 januárjában mutatott be az Európai Tanácsnak. A javaslatnak és valamennyi végrehajtó intézkedésnek összhangban kell lennie ezekkel a célkitűzésekkel.

2. KONZULTÁCIÓ AZ ÉRDEKELT FELEKKEL ÉS HATÁSVIZSGÁLAT

2006 decembere és 2008 júniusa között széleskörű egyeztetési folyamat zajlott, mely magában foglalt egy, a nyilvánosság bevonásával tartott internetes konzultációt, valamint az érdekeltek részvételével tartott számos találkozót. Ezenkívül a Bizottság elkészítette a javasolt szabályozási opciók hatásvizsgálatát, amelynek eredményeit jelentésben tette közzé.

A mérlegelés tárgyát kezdetben négy opció képezte:

1. opció: A bilaterális megközelítés kiterjesztése FLEGT VPA-k révén

Ebben az opcióban a Közösség kitüntetett fontosságot tulajdonítana a VPA-konceptió megerősítésének. E koncepciónak azonban csak akkor lenne jelentős hatása, ha valamennyi fontosabb termelő, tranzit- és feldolgozó ország FLEGT VPA-t kötne az EU-val, illetve ha ez a kezdeményezés többoldalúvá válna. Az előbbi lehetőség a többség számára megvalósíthatatlannak tűnik, míg az utóbbi valószínűsége is igen csekély.

2. opció: Az önkéntes magánszektorbeli intézkedések továbbfejlesztése

Ebben az opcióban a Közösség magánszektorbeli intézkedések – magatartási kódexek, erdőgazdálkodási minősítési rendszerek – megerősítését szorgalmazza, például a FLEGT VPA-kban való elismerésükkel, a szövetségekben való tagság kötelezővé tételével vagy bizonyos intézkedések (adott esetben finanszírozási vagy szabályozási ösztönzők) támogatásával.

A fakereskedelmi szövetségek és testületek, melyek felelősteljes beszerzési politikák terén továbbképezik és tanácsadással segítik tagjaikat, magatartási kódexeket alkottak. Egyéni minősítési rendszereket vezettek be az erdőgazdálkodási normák megállapítására, és e normák alapján akkreditálják az erdőket, a termékeket és a gazdálkodókat. Noha e kezdeményezéseknek megvannak a maguk erényei – pl. rugalmasság, erőteljes motiváció vagy jó költségvetésszerű mutatók –, önkéntes jellegük, a végrehajtás ellenőrzésének hiánya, valamint a követelmény-nemteljesítés szankcionálásának hiánya az évek során kikezdi hitelességüket és fenntarthatóságukat.

3. opció: Be- és kiléptetési intézkedések az illegálisan kitermelt fa behozatalának megakadályozására

Ez az opció azt jelentené, hogy a közösségi jogban illegálisnak kellene minősíteni az illegális fakitermelésből származó fakitermelés behozatalát, és hogy a fa behozatalát a Közösségbe a legalitás igazolásától tennék függővé. A tiltás és a követelmények minden országra vonatkoznának, tekintet nélkül arra, hogy egy adott ország viszonylatában mekkora az illegális fakitermelésből származó fa kereskedelmének kockázata. A követelményeknek való megfelelés ellenőrzésére az EU határain kerülné sor a fa legalitás eredetét bizonyító okiratok alapján.

Ennek az opciónak az értelmében a Közösség arra a feltételezésre támaszkodna, hogy illegális fakitermelés csak az EU határain kívül fordul elő, ezért a kereskedelemre vonatkozó intézkedések elsősorban fontossággal bírnának az illegális fakitermelés elleni küzdelem szempontjából. Az opció problémákat vet fel a WTO-követelményeknek való megfelelés (diszkriminatív bánásmód a piaci szereplőkkel), valamint az arányosság tekintetében.

4. opció: Az illegális kitermelésből származó fa EU-piacon való forgalmazásának tilalma

Ebben az opcióban az illegálisan kitermelt fa és az abból készült faáru közösségi piacra bocsátása maga is illegális tevékenységnek számítana. Az opciót mind a behozott, mind az EU-ban előállított erdőgazdálkodási termékekre alkalmazzák.

Két alternatíva képzelhető el:

4A. opció: Az eredet szerinti ország jogszabályainak megsértésével kitermelt fa és az abból készült termékek értékesítését és tulajdonlását tiltó jogi szabályozás

Ez az opció megtiltaná az illegálisan kitermelt fa forgalomba bocsátását az EU-piacon. A tevékenység illegális mivoltát a rendfenntartó szerveknek kellene bizonyítaniuk, a piaci

szereplőknek csak akkor kellene a jogszabályoknak való megfelelést igazolniuk, ha ellenük kifogás merül fel.

Ez az opció lényegében a nagy kockázattal járó esetekre összpontosít, és ezáltal olyan fa beszerzésére ösztönzi a piaci szereplőket, amelynek legális eredetere megfelelő garanciák vannak. Ugyanakkor végrehajtása jelentős nehézségekkel járna, mert a nem nyilvánvaló illegális jelleg kimutatása nehéz feladat lenne, a fatermékek szállítási láncáé ugyanis azzal, hogy számos országra és szereplőre kiterjed, igen összetett; be kellene vonni a folyamatba az európai bíróságokat is, hogy a harmadik országokban vagy az ezen országok jogszabályai értelmében elkövetett jogsértéseket elbírálják. Ráadásul ez az opció nem biztosítaná a piac megfelelő működéséhez szükséges jogbiztonságot.

Ez az opció hasonlít az egyesült államokbeli ún. Lacey Törvény 2008. június 2-án jóváhagyott, az illegális fakitermelésről szóló módosításának előírásaihoz, amelyek a védelmet az Egyesült Államok területén kívül illegálisan kitermelt fákra és növényekre is kiterjesztik.

4B. opció: A csak legálisan kitermelt fa és az abból készült termékek piacra bocsátásával kapcsolatos megkötésre irányuló jogi szabályozás

Ebben az opcióban a fa és fatermékek Közösségben való forgalmazását ahhoz a feltételhez kötnék, hogy a piaci szereplő bizonyítja az áruk legális eredetét. A bizonyítás – a megfelelő végrehajtás érdekében – írásos dokumentumok alapján történne, amelyekben fel kellene tüntetni minden egyes szállítást; következésképpen ez az opció körülményes, költséges és a kereskedelmet akadályozó rendszer kockázatát hordozza magában.

Az opció bizonyos mértékig ahhoz hasonló megközelítésen alapul, amelyet a 3. opció ismertetésében írtunk le; a piaci szereplők kötelesek lennének írásos bizonyítékot szolgáltatni az általuk az EU-piacon forgalmazott fa és fatermékek minden egyesállításának legalitásáról, függetlenül a szóban forgó termékek eredetétől. Ezeket a bizonyítékokat vagy külön kérésre vagy rendszeresen be kellene mutatni. A megfelelő végrehajtás érdekében a bizonyítékok formája: legális eredetet igazoló okirat.

A fenti négy opció megvizsgálása azt mutatta, hogy mindegyikük jelentős, hatékonyságukat korlátozó hátrányokkal járna. Az illegális fakitermelés különleges természete olyan, az egész faipari ágazat struktúráját figyelembe vevő stratégiát igényel, amelynek célja a piaci szereplők és a fogyasztók magatartásának szisztematikus megváltoztatása, és amely az illegális fakitermelésből származó fa és fatermékek közösségi piacra jutását hatékonyan megakadályozó ágazatspecifikus rendszerek támogatására összpontosít. E célkitűzések szem előtt tartásával felmerült egy további opció lehetősége.

5. opció: A közösségi piacon fa és fatermékeket forgalmazó valamennyi szereplőtől kellő gondosságot megkövetelő jogi szabályozás

Ez az opció megköveteli a piaci szereplőktől, hogy kellő gondossággal és legjobb képességük szerint győződjenek meg róla, hogy a közösségi piacon általuk forgalmazott fa és fatermékek legális fakitermelésből származnak. Az opció háttérben az az alapelv áll, hogy a hatékony stratégiáknak olyan stabil szabályozási rendszerek kialakítására kell irányulnia, amelyek az illegálisan kitermelt fa közösségi piacról való kizárását célozzák.

Az opció nagy előnye, hogy a megbízható erdőgazdálkodási gyakorlattal rendelkező, különösen az EU-val FLEGT VPA-t kötő országokból való termékbeszerzést ösztönzi, hiszen a FLEGT-engedély nagyfokú bizonyosságot jelent a fatermékek legális eredetét illetően.

Költségei arányosak a Közösségnek azzal az igényével, hogy javuljon az illegális fakitermelésre és az azzal kapcsolatos kereskedelemre vonatkozó szabályozás hatékonysága. Idővel maguk a piaci szereplők is meg fogják tapasztalni az illegális fatermékek piacról való kizárásából származó előnyöket.

Az opció lényege, hogy a hatálya alá tartozó piaci szereplők bizonyos rendszereket és eljárásokat alkalmaznak, amellyel legjobb képességük szerint biztosítják, hogy a közösségi piacon kizárólag legális kitermelésből származó fát és fatermékeket forgalmazzanak.

- Nyilvános konzultáció

A Bizottság 2007 elején internetes konzultációt rendezett a nyilvánosság bevonásával. Az egyeztetés során az EU azon politikai intézkedéseinek szükségességével, alkalmasságával és megvalósíthatóságával kapcsolatos véleményeket gyűjtötték össze, amelyek az európai piacon forgalomba bocsátott, illegálisan kitermelt fa és az abból készült fatermékek problémáját hivatottak kezelni. A vélemények csak az első négy opcióra vonatkoztak, mivel az ötödik kidolgozása csak az előzőek értékelését követően történt meg. Noha a hozzászólások száma nem volt különösebben magas (mindössze 93), tartalmukat és a nézőpontok változatosságát illetően megfeleltek a Bizottság elvárásainak. A Bizottsághoz 7161 elektronikus üzenet is érkezett a Greenpeace által kezdeményezett „Ban illegal timber” („Az illegális faanyagok kizárásáért”) kampány keretében.

A reakciók többsége szerint a bilaterális FLEGT-megközelítés nem kellően átfogó ahhoz, hogy kezelni tudja az illegális fakitermelés problémáját. Hangot kapott az a vélemény is, hogy a stabil és kötelező szabályozási keretet ki lehetne egészíteni önkéntességen alapuló magánszektorbeli rendszerekkel. A válaszadók egy része úgy érezte, hogy azokon a területeken, amelyeken a legnagyobb az illegális fakitermelés kockázata, a különféle megközelítések kombinációja lehetne az alkalmas eszköz. A vélemények jelentős részében kifejezésre jutott az a határozott kívánság, hogy az EU vessen véget a „maradjon minden a régiben” gyakorlatnak, és fordítsa figyelmét különösen a FLEGT VPA-k rendszerében tapasztalható esetleges joghézagokra. A válaszok általában véve a jogi szabályozást részesítették előnyben, de nem törtek lándzsát egyik konkrét opció mellett sem. Az egyeztetés eredményeit összefoglaló jelentés az alábbi internetes címen olvasható: http://www.cc.cec/dgintranet/env/i/e2/doc/pdf_docs/forests/AddlOptionsSynthFinal.pdf.

- Nemzeti tanulmányok

Következtetéseiben a Tanács felszólította a tagállamokat: juttassanak el a Bizottsághoz „releváns információkat” azzal kapcsolatban, hogy milyen mértékben támogathatnák nemzeti jogi eszközök az illegálisan termelt és forgalmazott faanyag kereskedelmének leállítását. E felszólításnak eleget téve több tagállam is elemzést végzett az adott kérdésben. Elemzéseik azt mutatják, hogy bizonyos mértékig lehetséges az illegális fakitermelés problémájának kezelése a meglévő szabályozás eszközeivel, például az eltulajdonításra, az eltulajdonított faáru kereskedelmére, a pénzmosásra, a korrupcióra és a csempészetre vonatkozó jogszabályok révén.

- Konzultáció harmadik országokkal

Egyeztetés folyt több nemzetközi partnerrel is. Magas szintű találkozók jöttek létre más jelentős faimportőrökkel, pl. Kínával, Japánnal és az Amerikai Egyesült Államokkal. Találkozókra került sor olyan országokkal, amelyek jelenleg tárgyalásokat folytatnak az EU-val a FLEGT VPA-król (pl. Malajzia, Indonézia, Ghána és Kamerun), valamint egyes más faexportőr államokkal (Oroszország, Brazília), továbbá olyan országokkal, amelyek érdeklődést mutatnak az EU-val kötendő VPA-ról való egyeztetés iránt.

- Hatásvizsgálati jelentés

A Bizottság jelentést készített, melyben összeveti a különböző politikai opciók EU-n belüli és kívüli környezeti, gazdasági és szociális hatásait. Az összeállítás elolvasható az Európai

Bizottság Környezetvédelmi Főigazgatóságának internetes oldalán. A jelentés egyik alapját az a tanulmány képezi, amelyet a Bizottság megbízásából egy tanácsadó cég készített.

- Eseti konzultációk

A hatásvizsgálat keretében tartott munkaértekezleteken, interjúkon egyeztetésekre került sor az érdekeltekkel. A résztvevőknek rangsorolniuk kellett a kiegészítő opciókat. Csak a négy kezdeti opcióról mondhattak véleményt, hiszen az ötödik opció ekkor még nem volt terítéken.

Az ötödik opció kidolgozását követően a Bizottság szolgálatai számos találkozót rendeztek az érdekeltekkel, hogy megvitassák a koncepció előnyeit és hátrányait. Az ötödik opcióról általában pozitív visszajelzések érkeztek. Az egyik kérdés, amelyről az érdekeltek között nem volt egyetértés, az volt, hogy vonatkozzon-e ez az opció a hazai termelésből származó fára, hiszen az EU-n belül kevés illegális fakitermeléssel kapcsolatos eset fordul elő. Egy másik felmerülő kérdés a kompozit termékekre vonatkozó szabályozási követelmények alkalmazásának gyakorlati kivitelezése volt. Az érdekeltek többsége itt olyan egységes koncepcióban látta a megoldást, amely a fa- és fatermékpiac valamennyi szereplőjének egyenlő feltételeket biztosít.

A résztvevők kifejezték azzal kapcsolatos aggályaikat, hogy az ötödik opció ténylegesen nem tiltja meg az illegálisan kitermelt fa és az abból készült fatermékek forgalmazását, csupán azt követeli meg a fatermékpiaci szereplőktől, hogy megfelelő körültekintéssel győződjenek meg arról, hogy nem forgalmazzanak illegálisan kitermelt fát. Mindazonáltal elismerték, hogy a javasolt, a piaci szereplők megbízhatóságára építő intézkedésekben benne rejlik az EU-fatermékpiac tartós és végrehajtható megváltoztatásának lehetősége, és ezért ezek az intézkedések jobb megoldását adhatják az illegális fakitermelés és az azon alapuló kereskedelem komplex problémájának.

3. A JAVASLAT JOGI ELEMEI

- A javasolt fellépés összefoglalása

A javaslat arra a pillanatra összpontosít, amikor a fa és fatermékek – származási helyüktől függetlenül – első ízben jelennek meg a közösségi piacon, oly módon, hogy meghatározza azon piaci szereplők kötelezettségeit, amelyek a fa és fatermékeket a közösségi piacon értékesítik. A „kellő gondosság elvén” alapuló javaslat olyan szabályozási rendszer alkalmazását követeli meg a hatálya alá tartozó szereplőktől, amely minimalizálja az illegálisan kitermelt fa és fatermékeknek a közösségi piacon történő forgalmazásának esélyét. A kellő gondossággal való eljárás alapuló rendszer olyan intézkedéseket és eljárásokat foglal magába, amelyek lehetővé teszik a piaci szereplők számára a fa és fatermékek nyomon követését, az alkalmazandó jogszabályoknak való megfelelésre vonatkozó információhoz való hozzáférést, valamint az illegálisan kitermelt fa és az abból készült termékek közösségi piacon való forgalmazásából adódó kockázat kezelését. A javasolt intézkedések célja, hogy visszatartsa a piaci szereplőket olyan fa és fatermékek forgalmazásától a közösségi piacon, amelyekkel kapcsolatban nincsenek megfelelő biztosítékok arra nézve, hogy legális kitermelésből származnak; az intézkedések tehát hozzájárulnak az illegális fakitermelés elleni globális küzdelem sikeréhez. Ezenkívül biztonságot nyújtanak fogyasztóknak arra nézve, hogy fa és fatermékek vásárlása során nem járulnak hozzá az illegális fakitermelés és a hozzá kapcsolódó kereskedelem működéséhez.

Megjegyzendő, hogy a kellő gondosság nem csupán erkölcsi kötelesség, hanem a megelőző magatartás tanúsítására vonatkozó törvényi kötelezettség is. Annak érdekében, hogy a lehető legkisebbre csökkenjen az illegális fakitermelésből származó fa és fatermékek közösségi piacra kerülésének veszélye, a piaci szereplők kötelesek körültekintést, józan ítélőképességet és tettekeszséget tanúsítani a szállítási láncba belépő fa és fatermékek legális voltáról való meggyőződés során.

A legalitást annak az országnak az erdőgazdálkodásra, fakitermelésre és fakereskedelemre vonatkozó jogszabályai alapján határozzák meg, amelyben a fát kitermelik.

A FLEGT- vagy CITES-engedélyek hatálya alá tartozó fa és fatermékeket legális kitermelésből származónak kell tekinteni.

A kellő gondosság alapelvein nyugvó rendszer alkalmazására kötelezett piaci szereplőknek lehetőségük van önálló rendszer kidolgozására, vagy akár a kellő gondosság alapelvein nyugvó másik, már elismert rendszer alkalmazására, mivel a javaslat az ellenőrző szervezetek által kidolgozott rendszerek elismerését írja elő. Ez az jelenti, hogy a javaslat világosan megfogalmazza, milyen elveket kell figyelembe venni a kellő gondosság alapelvein nyugvó rendszer alkalmazása során, ugyanakkor megengedi, hogy a szereplők válasszák ki azt a mechanizmust, amely a kívánt eredményhez vezet.

A javasolt rendelet vezérelvei: hatékonyság és átláthatóság a jogi kötelezettségek vonatkozásában. A piaci szereplők megfelelő intézkedések és eljárások rendszerének alkalmazásával kötelesek a lehető legkisebbre csökkenteni annak kockázatát, hogy a piacon illegális fakitermelésből származó fát és faterméket forgalmazzanak. E rendszer legfontosabb elemeit a javaslat tartalmazza. A további részletek a végrehajtást megkönnyítő végrehajtási intézkedésekben kerülnek meghatározásra, különösen azon kritériumok tekintetében, amelyek az illegális fakitermelésből származó fa és fatermékek közösségi piacon való forgalmazását érintő kockázat mértékének megállapításával kapcsolatosak. Az említett végrehajtási intézkedések meghatározása során a következő elveket kell figyelembe venni: a piaci szereplők csak szükséges mértékű terhelésének követelménye; a rendelet hatálya alá eső piaci résztvevőket érintő költségek és előnyök egyensúlya; megfelelő rugalmasság a végrehajtó intézkedések alkalmazása során; a kis piaci szereplőknek az ebben a rendeletben meghatározott követelményekhez való alkalmazkodásának megkönnyítése. Tekintettel arra, hogy a javasolt intézkedések hatékony végrehajtása kiegészítő intézkedések elfogadásán nyugszik alkalmazásukra csak akkor kerül sor, ha az említett intézkedéseket elfogadták.

A legátfogóbb megközelítés sem működhet a végrehajtásban résztvevő valamennyi érdekelt elkötelezettsége és maximális együttműködése nélkül. A végrehajtás lehető legmegfelelőbb módjának meghatározása érdekében elengedhetetlen az érdekeltekkel, különösen az ágazattal és a civil társadalmi szervezetekkel folytatott, a párbeszéd és az információcsere strukturált keretei között megvalósuló és a javaslat valamennyi aspektusát érintő egyeztetés.

- Jogalap

Ezen rendelet rendelkezései a környezetvédelemre vonatkoznak. A megfelelő jogalapot ezért az EK-Szerződés 175. cikkének (1) bekezdése képezi.

- A jogi eszköz megválasztása

A javasolt eszköz a rendelet, mivel a legnagyobb fokú összehangoltságot és az eltérő tagállami normák alkalmazásának elkerülését csak a rendelet biztosíthatja.

- A szubszidiaritás és az arányosság elve

Mivel a Közösség nem rendelkezik kizárólagos hatáskörrel a javaslatot illetően, a szubszidiaritás elve érvényesül.

Minden kétséget kizáróan olyan számottevő jelenségről van szó, amely jelentős környezeti károkat okoz, hozzájárul a biológiai sokféleség csökkenéséhez, gyengíti a törvényes erdőgazdálkodási tevékenységek versenyképességét, miközben szorosan összefügg a korrupcióval, a szervezett bűnözéssel és az erőszakos konfliktusokkal. A javaslat célja, hogy a lehető legkisebbé tegye az illegálisan kitermelt fa és az abból készült fatermékek közösségi piacra jutásának kockázatát az azon piaci szereplőkre rótt kötelezettségek segítségével, amelyek fát és fatermékeket forgalmazznak a közösségi piacon. Noha az EU-ban csak korlátozott számban fordulnak elő illegális fakitermeléssel kapcsolatos esetek, és egyelőre nem léteznek közösségi előírások az EU-n belül termelt fa és fatermékek értékesítésére vonatkozóan, a javasolt rendelet azokra a piaci szereplőkre is vonatkozik majd, amelyek hazai termelésből származó fát és fatermékeket forgalmazznak a közösségi piacon. A vezérelv a megkülönböztetésmentesség volt az átfogó és integrált megközelítés biztosítása és a nemzetközi kereskedelmi szabályoknak való ellentmondás elkerülése érdekében. A javasolt közösségi fellépés lényege az, hogy a közösségi piacon fát és faterméket forgalmazó piaci szereplők számára ugyanolyan kötelezettségeket ír elő. A kockázatalapú megközelítés lehetővé teszi a szereplők adminisztratív terheinek csökkentését, valamint az ellenőrzéseknek a nagyobb kockázattal járó esetekre történő összpontosítását. A javasolt összehangolt megközelítés leegyszerűsíti a szereplőkkel szemben támasztott követelményeket, ezáltal ösztönzi a versenyt, a fogyasztók pedig pontosabb információkhoz jutnak az érvényes szabványokkal kapcsolatban. Ez a rendszer biztosítaná a piac megfelelő működéséhez szükséges jogbiztonságot és egyértelműséget is.

Az egyes opciókhoz tartozó költségbecsléseket a hatásvizsgálat részeként végeztük el. Az uniós importőröknek és termelőknek a javasolt rendelkezésből fakadó költségei alacsonyak lesznek a hatásvizsgálat során megvizsgált többi opcióból eredő költségekhez viszonyítva. Megjegyzendő, hogy ez a javaslat figyelembe veszi a magánszektorban a legalitás biztosítására irányuló bevett gyakorlatait, és tiszteletben tartja a meglévő mechanizmusokat. Ezért a költségek egy része a meglévő rendszerek kialakításakor már realizálódott.

Felvetődött az a vélemény, hogy a fa és fatermékek importját érintő intézkedések csak elodázzák a megkülönböztetésektől mentes piacon való értékesítést. Ugyanakkor mivel az EU jelentős szereplő a nemzetközi porondon, egy ilyen kezdeményezéssel példát mutatna és egyértelmű jelzést adna az illegális fakitermelés, a biológiai sokféleség csökkenése és az éghajlatváltozás elleni küzdelem iránti elkötelezettségéről, és ezzel ösztönöznék a hasonló kezdeményezéseket más fontos felhasználó országok részéről.

Mindezek fényében a javasolt uniós fellépés indokolt és az adott problémával arányos.

4. KÖLTSÉGVETÉSI VONATKOZÁSOK

Ennek a javaslatnak korlátozott mértékű pénzügyi kihatása van a Közösség költségvetésére (adminisztratív célok).

5. FELÜLVIZSGÁLATI/MÓDOSÍTÓ/MEGSZÜNTETÉSI RENDELKEZÉS

A javaslat nem tartalmaz felülvizsgálati rendelkezést.

6. EGYSZERŰSÍTÉS

A javaslatnak nincs egyszerűsítési eleme, mivel nem érint meglévő jogszabályokat.

7. HATÁLYON KÍVÜL HELYEZÉS

A javaslat nem helyez hatályon kívül meglévő jogszabályt.

8. ÁTDOLGOZÁS

A javaslat nem jár átdolgozással.

9. MEGFELELÉSI TÁBLÁZAT

Nem alkalmazható, mivel megfelelési táblázatok csupán irányelvek tekintetében szükségesek.

10. EURÓPAI GAZDASÁGI TÉRSÉG (EGT)

A javaslat EGT-vonatkozású, ennél fogva ki kell terjeszteni az Európai Gazdasági Térségre.

Javaslat:

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

a fát és fatermékeket piaci forgalomba bocsátó piaci szereplők kötelezettségeinek meghatározásáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 175. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel a Bizottság javaslatára⁵,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére⁶,

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére⁷,

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően⁸,

mivel:

- (1) Az erdők léte igen változatos környezeti, gazdasági és szociális előnyökkel jár, többek között hozzáférést biztosít a fához és egyéb erdőgazdasági termékekhez, valamint környezetvédelmi szolgáltatásokhoz.
- (2) Azáltal, hogy a fa és fatermékek iránti kereslet világszerte megnövekedett, valamint azáltal, hogy ezzel párhuzamosan számos fatermelő országban az erdőgazdálkodási ágazatot intézményi és irányítási hiányosságok jellemzik, az illegális fakitermelés és a hozzá kapcsolódó kereskedelem egyre aggasztóbb jelenséggé válik.
- (3) Az illegális fakitermelés nagy nemzetközi jelentőséggel bíró, általános probléma. Az illegális fakitermelés jelentős fenyegetést jelent az erdők számára, mivel hozzájárul az erdőpusztulás folyamatához, amely a szén-dioxid-kibocsátás mintegy 20 %-áért felelős, veszélyezteti a biológiai sokféleséget és ellehetetleníti a fenntartható erdőgazdálkodást és az erdőfejlesztést. Ezen kívül szociális, politikai és gazdasági hatásai is vannak.
- (4) Az Európai Bizottság az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak küldött, az erdőgazdálkodás szabályozásával, irányításával és az erdészeti termékek

⁵ HL C [...], [...], [...]. o.

⁶ HL C [...], [...], [...]. o.

⁷ HL C [...], [...], [...]. o.

⁸ HL C [...], [...], [...]. o.

kereskedelmével (FLEGT) kapcsolatos uniós cselekvési tervről szóló, 2003-as közleményében⁹ javaslatot tett egy, az illegális kitermelés és a hozzá kapcsolódó kereskedelem problémáját kezelő nemzetközi erőfeszítéseket támogató intézkedéscsomagra.

- (5) A Tanács és az Európai Parlament, felismerve, hogy a Közösségnek hozzá kell járulnia az illegális fakitermelés problémáját kezelő nemzetközi erőfeszítésekhez, üdvözölte a szóban forgó közleményt.
- (6) Összhangban a közlemény céljával, ami annak biztosítása, hogy csak olyan faterméket hozzanak be a Közösségbe, amelyet a termelő ország nemzeti jogi szabályozásával összhangban termeltek, a Közösség olyan önkéntes partnerségi megállapodások (VPA-k) megkötéséről tárgyalt a fatermelő országokkal (partnerországok), amelyek a felekre egy engedélyezési rendszer megvalósításának és a megállapodásban meghatározott fával és fatermékekkel való kereskedelem szabályozásának jogilag kötelező érvényű kötelezettségét róják.
- (7) Tekintettel a probléma kiterjedt és sürgető voltára, kívánatos az illegális fakitermelés és az azon alapuló kereskedelem elleni küzdelem tevékeny támogatása, a VPA-kra vonatkozó kezdeményezés kiegészítése és megerősítése, valamint az erdők megőrzésére és az éghajlatváltozással és a biológiai sokféleség csökkenésével kapcsolatos veszélyek elhárítására is kiterjedő magas fokú környezetvédelemre irányuló politikák közötti szinergiák javítása.
- (8) Figyelembe kell venni a Közösséggel FLEGT VPA-t kötő országok erőfeszítéseit, valamint a megállapodásokban foglalt elveket, különösen ami a legálisan kitermelt fa fogalmának meghatározását illeti. Figyelembe kell venni azt is, hogy a FLEGT engedélyezési rendszer alapján a Közösségbe csak a vonatkozó nemzeti jogi szabályozással összhangban kitermelt fa és fatermékek exportálhatók. Ezért az Európai Közösségbe irányuló faanyag-behozatal FLEGT engedélyezési rendszerének létrehozásáról szóló, 2005. december 20-i 2173/2005/EK tanácsi rendelet¹⁰ II. és III. mellékletében felsorolt, a szóban forgó tanácsi rendelet I. mellékletében megnevezett országokból származó fatermékeket legális kitermelésből származónak kell tekinteni, feltéve ha megfelelnek az említett rendeletnek és mindenkori végrehajtási előírásainak.
- (9) Figyelembe kell venni továbbá azt a tényt, hogy a veszélyeztetett vadon élő állat- és növényfajok nemzetközi kereskedelméről szóló egyezmény (CITES) arra kötelezi az egyezmény részes feleit, hogy csak akkor adjanak exportra vonatkozó CITES-engedélyt, ha olyan, a CITES-ben felsorolt fajról van szó, amelynek begyűjtése – többek között – az exportáló ország nemzeti jogi szabályozásával összhangban történt. Ezért a vadon élő állat- és növényfajok számára kereskedelmük szabályozása által biztosított védelemről szóló, 1996. december 9-i 338/97/EK tanácsi rendelet¹¹ A., B. és C. mellékletében felsorolt fafajokból készült fatermékeket legális kitermelésből származónak kell tekinteni, feltéve ha megfelelnek az említett rendeletnek és mindenkori végrehajtási előírásainak.

⁹ COM(2003) 251, 2003.5.21.

¹⁰ HL L 347., 2005.12.30., 1. o.

¹¹ HL L 61., 1997.3.3., 1. o.

- (10) Szem előtt tartva az illegális fakitermelés kérdésének komplexitását, legalábbis ami az alapjául szolgáló tényezőket és a hatásait illeti, kívánatos volna az illegális magatartásra ösztönző hatások mérséklése a piaci szereplők magatartásának befolyásolása révén.
- (11) Annak meghatározása, hogy mi minősül legális fakitermelésnek, nemzetközileg elfogadott fogalommeghatározás hiányában a kitermelés szerinti ország jogi szabályozásán alapul.
- (12) Számos fatermék sokféle eljáráson megy keresztül azt megelőzően, illetve azt követően, hogy első ízben bocsátják forgalomba a piacon. A szükségtelen adminisztratív terhek elkerülése érdekében az e rendeletben meghatározott követelmények nem vonatkoznak a szállítási lánc részét alkotó összes piaci szereplőre, csak azokra, amelyek a közösségi piacon első ízben bocsátják forgalomba az adott fát és fatermékeket.
- (13) A fenntarthatóságnak a fenntarthatósági kritériumok meghatározásával elérni kívánt általános célja továbbra is kiemelt jelentőséggel bír a Közösség számára. E célkitűzések szem előtt tartásával és annak érdekében, hogy csökkenjenek a piacon az olyan fát és fatermékeket forgalomba bocsátó piaci szereplők terhei, amelyekre vonatkoznak a megújuló forrásokból előállított energia felhasználásának támogatásáról szóló XX/XX/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben meghatározott kötelező fenntarthatósági kritériumok, nem volna célszerű e rendelet alkalmazása a szóban forgó termékekre¹².
- (14) Azok a piaci szereplők, amelyek a közösségi piacon első ízben bocsátják forgalomba az adott fát és a fatermékeket, megfelelő intézkedések és eljárások rendszerének (a kellő gondosság elvén alapuló rendszer) alkalmazása révén kellő gondossággal járnak el az illegális fakitermelésből származó fa és fatermékek piaci forgalomba bocsátásából eredő kockázatok minimálisra csökkentése érdekében.
- (15) A kellő gondosság elvén alapuló rendszernek hozzáférést kell biztosítania a közösségi piacon forgalomba bocsátandó fa és fatermékek beszerzési forrásaira és szállítóira, valamint az alkalmazandó jogszabályok betartására vonatkozó információkhoz.
- (16) A faipari ágazat nagy jelentőséggel bír a Közösség gazdasága szempontjából. A piaci szereplők szervezetei fontos elemét alkotják az ágazatnak, hiszen nemcsak a piaci szereplők érdekeit képviselik átfogó módon, de együttműködnek különböző egyéb érdekcsoportokkal is. A szervezetek megfelelő szakértelemmel és kapacitással rendelkeznek a vonatkozó jogszabályok elemzéséhez, és – amennyiben kompetenciájukat nem a piacon való egyeduralom kialakítására használják – megkönnyíthetik tagjaik számára a megfelelést is. Éppen ezért e rendelet végrehajtásának megkönnyítése és a bevált gyakorlatok kialakításának támogatása érdekében helyénvaló azoknak a szervezeteknek az elismerése, amelyek előírásokat dolgoztak ki a kellő gondosság elvén alapuló rendszerek megvalósítására. Ezeknek az elismert szervezeteknek a jegyzékét közzéteszik, így valamennyi tagállam illetékes hatóságainak módjában fog állni a jegyzékben szereplő ellenőrző szervezetek elismerése.

¹²

*Megjegyzés a HL-hez: a hivatkozás beszúrására a jogszabály elfogadását követően kerül sor.

- (17) Az illetékes hatóságoknak ellenőrizniük kell, hogy a piaci szereplők teljesítik-e a rendeletben meghatározott kötelezettségeiket. Ebből a célból hivatalos ellenőrzéseket tartanak, szükség esetén pedig korrekciós intézkedések megtételére kötelezik a piaci szereplőket.
- (18) Az illetékes hatóságok rögzítik az ellenőrzések eredményeit, illetve a környezeti információkhoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 2003. január 28-i 2003/4/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel¹³ összhangban nyilvánosságra hozzák az azokról készült összefoglalót.
- (19) Figyelemmel az illegális fakitermelés és a hozzá kapcsolódó kereskedelem nemzetközi jellegére, az illetékes hatóságok együttműködnek egymással és harmadik országok és/vagy a Bizottság közigazgatási hatóságaival.
- (20) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy e rendelet előírásainak be nem tartása hatékony, arányos és visszatartó erejű szankciókat vonjon maga után.
- (21) Az e határozat végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozattal¹⁴ összhangban kell elfogadni.
- (22) Különösen a Bizottság jogosult a kellő gondosság elvén alapuló rendszer alkalmazásával kapcsolatos részletes szabályok, mindenekelőtt az illegális fakitermelésből származó fa és fatermékek piaci forgalomba bocsátásával kapcsolatos kockázatértékelési kritériumok megállapítására, az ellenőrző szervezetek által kidolgozott, a kellő gondosság elvén alapuló rendszerek elismerésével kapcsolatos feltételrendszer meghatározására, valamint azon fa és fatermékek listájának megváltoztatására, amelyekre e rendelet vonatkozik, amennyiben a fa vagy fatermék technikai jellemzői, a végfelhasználási vagy termelési folyamatok indokoltá tesznek ilyen változtatást. Mivel a fenti intézkedések általános hatályúak és új, nem alapvető fontosságú elemekkel történő kiegészítés révén e rendelet nem alapvető fontosságú elemeinek módosítására irányulnak, a szóban forgó intézkedéseket az 1999/468/EK határozat 5a. cikkében meghatározott ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.
- (23) Annak érdekében, hogy a piaci szereplők és az illetékes hatóságok fel tudjanak készülni e rendelet előírásainak betartására, a rendeletet két évvel a hatályba lépését követően kell alkalmazni.
- (24) Mivel e rendelkezés célja, vagyis a jelenlegi szabályozási keret kiegészítése és megerősítése, valamint az illegális fakitermelés és az hozzá kapcsolódó kereskedelem elleni küzdelem támogatása tagállami szinten nem valósítható meg kielégítően, és átfogó jellege miatt közösségi szinten könnyebben elérhető, a Közösség intézkedéseket hozhat a Szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányossági elvvel összhangban a rendelet nem lépi túl a szóban forgó célkitűzések eléréséhez szükséges mértéket,

¹³ HL L 41., 2003.2.14., 26. o.

¹⁴ HL L 184., 1999.7.17., 23. o.

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Tárgy

Ez a rendelet a fát és fatermékeket piaci forgalomba bocsátó piaci szereplők kötelezettségeit határozza meg.

2. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában:

- a) „fa és fatermékek”: a mellékletben meghatározott fa és fatermékek, kivéve azokat, amelyekre vonatkoznak a(z) XX/XX/EK irányelvben meghatározott kötelező fenntarthatósági kritériumok;
- b) „piaci forgalomba bocsátás”: fa és fatermékek első ízben történő forgalmazása a közösségi piacon kereskedelmi tevékenység keretében történő értékesítés vagy felhasználás céljából, fizetés ellenében vagy térítésmentesen;
- c) „piaci szereplő”: az a természetes vagy jogi személy, amely a fát vagy fatermékeket piaci forgalomba bocsátja;
- d) „legális kitermelésből származó”: a kitermelés szerinti ország vonatkozó jogszabályaival összhangban végzett kitermelésből származó;
- e) „kockázatkezelés”: a piaci szereplők által alkalmazott intézkedések és eljárások együttese, amelyek az illegális fakitermelésből származó fa és fatermékek piaci forgalomba bocsátásából eredő kockázatok minimálisra csökkentését célozzák;
- f) „vonatkozó jogszabályok”: a kitermelés szerinti ország azon jogszabályai, amelyek az erdők megőrzését, az erdőgazdálkodást és a fakitermelést szabályozzák, valamint az erdők megőrzésével, az erdőgazdálkodással és a fakitermeléssel kapcsolatos fa- és fatermék-kereskedelemre vonatkozó jogszabályok;
- g) „kitermelés szerinti ország”: az az ország, amelyben a fát vagy a fatermékekbe ágyazott faanyagot kitermelték;
- h) „ellenőrző szervezet”: olyan jogi személy vagy tagokból álló egyesülés, illetve szövetség, amely jogképességgel rendelkezik a kellő gondosság elvén alapuló rendszernek a rendszer igénybevételéhez tanúsítvánnyal rendelkező piaci szereplők általi alkalmazásának biztosítására és ellenőrzésére.

3. cikk
A piaci szereplők kötelezettségei

- (1) A piaci szereplők kellő gondossággal járnak el az illegális fakitermelésből származó fa és fatermékek piaci forgalomba bocsátásából eredő kockázatok minimálisra csökkentése érdekében. Ebből a célból eljárások és intézkedések meghatározott együttesét (a továbbiakban: a kellő gondosság elvén alapuló rendszer) alkalmazzák.
- (2) A piaci szereplők a kellő gondosság elvén alapuló rendszert hoznak létre, amely magába foglalja a 4. cikk (1) bekezdése szerinti elemeket, vagy egy, az 5. cikk (1) bekezdése szerinti elismert ellenőrző szervezet által létrehozott, a kellő gondosság elvén alapuló rendszert vesznek igénybe.
- (3) A 2173/2005/EK tanácsi rendelet II. és III. mellékletében felsorolt, a szóban forgó tanácsi rendelet I. mellékletében megnevezett partnerországokból származó fatermékeket, amelyek megfelelnek az említett rendeletnek és végrehajtási előírásainak, e rendelet értelmezésében legális kitermelésből származónak kell tekinteni.
- (4) A 338/97/EK tanácsi rendelet A., B. és C. mellékletében felsorolt fafajokból készült fatermékeket, melyek megfelelnek az említett rendeletnek és mindenkori végrehajtási előírásainak, e rendelet értelmezésében legális kitermelésből származónak kell tekinteni.

4. cikk
A kellő gondosság elvén alapuló rendszerek

- (1) A 3. cikk (1) bekezdésében említett, a kellő gondosság elvén alapuló rendszer:
 - a) hozzáférést biztosít a piaci szereplők által piaci forgalomba bocsátott fával és fatermékekkel kapcsolatos következő információkhoz:
 - i. termékleírás;
 - ii. a kitermelés szerinti ország;
 - iii. térfogat és/vagy súly;
 - iv. a fát vagy fatermékeket szállító piaci szereplő neve és címe, ha releváns;
 - v. a vonatkozó jogszabályok előírásainak betartásával kapcsolatos információk;
 - b) kockázatkezelési eljárást is magában foglal, valamint
 - c) belső ellenőrzéseket is lehetővé tesz a kellő gondosság elvén alapuló rendszer hatékony alkalmazásának biztosítására.
- (2) A Bizottság e cikk előírásainak végrehajtása céljából intézkedéseket fogad el. A Bizottság különösen kritériumokat határoz meg, amelyek alapján megítélhető, hogy

fennáll-e az illegális fakitermelésből származó fa és fatermékek közösségi piacra bocsátásának kockázata.

Az e rendelet nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására vonatkozó intézkedéseket a 11. cikk (2) bekezdésében hivatkozott, ellenőrzéssel történő szabályozási eljárással összhangban kell elfogadni.

5. cikk

Az ellenőrző szervezetek elismerése

- (1) Az illetékes hatóságok elismerik az elismerést kérelmező ellenőrző szervezeteket, ha az ellenőrző szervezet megfelel a következő követelményeknek:
 - a) jogi személyiséggel rendelkezik;
 - b) olyan, a kellő gondosság elvén alapuló rendszert hozott létre, amely magába foglalja a 4. cikk (1) bekezdése szerinti elemeket;
 - c) az általa tanúsítvánnyal ellátott piaci szereplőket az általa létrehozott, a kellő gondosság elvén alapuló rendszer alkalmazására kötelezi;
 - d) megfelelő ellenőrzési mechanizmust alkalmaz, amely biztosítja, hogy az általa a kellő gondosság elvén alapuló rendszer igénybevételére vonatkozó tanúsítvánnyal ellátott piaci szereplők valóban alkalmazzák az általa létrehozott, a kellő gondosság elvén alapuló rendszert;
 - e) megfelelő fegyelmi intézkedéseket foganatosít azon, tanúsítvánnyal rendelkező piaci szereplővel szemben, amelyik nem felel meg az ellenőrző szervezet által létrehozott, a kellő gondosság elvén alapuló rendszerből fakadó követelményeknek.
- (2) Az ellenőrző szervezet elismerésre vonatkozó kérelmével együtt a következő adatokat nyújtja be az illetékes hatóságokhoz:
 - a) alapszabálya;
 - b) a nevében eljárni jogosult személyek neve;
 - c) az általa létrehozott, a kellő gondosság elvén alapuló rendszer részletes ismertetése.
- (3) Az illetékes hatóságok az ellenőrző szervezet kérelmének benyújtását követő három hónapon belül döntést hoznak arról, hogy elismerik-e az ellenőrző szervezetet.

Rendszeres időközönként ellenőrzést végeznek annak megállapítására, hogy az ellenőrző szervezetek megfelelnek-e az (1) bekezdés szerinti követelményeknek.
- (4) Az illetékes hatóságok visszavonják az ellenőrző szervezet engedélyét, ha azt állapították meg, hogy az adott szervezet már nem felel meg az (1) bekezdés szerinti követelményeknek.

- (5) Az illetékes hatóságok értesítik a Bizottságot minden egyes, az elismerésre, az elismerés elutasítására vagy az elismerés visszavonására vonatkozó döntésükről a döntést követő két hónapon belül.
- (6) A Bizottság e cikk előírásainak végrehajtása céljából intézkedéseket fogad el.

Az e rendelet nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására vonatkozó intézkedéseket a 11. cikk (2) bekezdésében hivatkozott, ellenőrzéssel történő szabályozási eljárással összhangban kell elfogadni.

6. cikk

Az ellenőrző szervezetek jegyzéke

Az illetékes hatóságok által elismert ellenőrző szervezetek jegyzékét a Bizottság közzéteszi az *Európai Unió Hivatalos Lapjának C* sorozatában, illetve elérhetővé teszi internetes oldalán. A jegyzéket rendszeresen frissíti.

7. cikk

Ellenőrző intézkedések

1. Az illetékes hatóságok ellenőrzéseket végeznek annak megállapítására, hogy a piaci szereplők megfelelnek-e a 3. cikk (1) és (2) bekezdésében és a 4. cikk (1) bekezdésében meghatározott követelményeknek.
2. A piaci szereplők minden szükséges segítséget megadnak az (1) bekezdés szerinti ellenőrzések gördülékeny lebonyolításához.
3. Az (1) bekezdés szerinti ellenőrzéseket követően az illetékes hatóságok a piaci szereplőt korrekciós intézkedés megtételére szólíthatják fel.

8. cikk

Az ellenőrzésekről készült feljegyzések

1. Az illetékes hatóságok feljegyzést készítenek a 7. cikk (1) bekezdése szerinti ellenőrzésekről, feltüntetve különösen azok jellegét és eredményeit, beleértve a kívánt korrekciós intézkedéseket. Az ellenőrzésekről készült feljegyzéseket legalább tíz éven át megőrzik.
2. Az (1) bekezdés szerinti feljegyzések összefoglalását a 2003/4/EK irányelvvel összhangban elérhetővé teszik a nyilvánosság számára.

9. cikk

Együttműködés

1. Az e rendelet előírásainak való megfelelés biztosítása érdekében az illetékes hatóságok együttműködnek egymással és harmadik országok, valamint a Bizottság közigazgatási hatóságaival.

2. Az illetékes hatóságok kicserélik a 7. cikk (1) bekezdése szerinti ellenőrzések eredményeivel kapcsolatos információkat a többi tagállam illetékes hatóságaival, valamint a Bizottsággal.

10. cikk
Illetékes hatóságok

- (1) Mindegyik tagállam kijelöli az e rendelet alkalmazásáért felelős illetékes hatóság(ka)t.

A tagállamok legkésőbb 20XX. december 31-ig tájékoztatják a Bizottságot az illetékes hatóságok nevéről és címéről. A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot az illetékes hatóságok nevében és címében bekövetkező változásokról.

- (2) A Bizottság nyilvánosságra hozza az illetékes hatóságok listáját.

11. cikk
Szabbizottság

- (1) A Bizottság munkáját a fakereskedelmi szabbizottság segíti (a továbbiakban: a szabbizottság).
- (2) Az e bekezdésre történő hivatkozás esetén az 1999/468/EK határozat 5a. cikkének (1)–(4) bekezdését és 7. cikkét kell alkalmazni, tekintettel a szóban forgó határozat 8. cikkének rendelkezéseire is.

12. cikk
Módosítások

A Bizottság módosíthatja a fa és fatermékek mellékletben meghatározott listáját, figyelemmel a technikai jellemzőkre, a végfelhasználási és a termelési folyamatokra.

Az e rendelet nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására vonatkozó intézkedéseket a 11. cikk (2) bekezdésében hivatkozott, ellenőrzéssel történő szabályozási eljárással összhangban kell elfogadni.

13. cikk
Szankciók

A tagállamok megállapítják az e rendelet rendelkezéseinek megsértése esetén alkalmazandó szankciókra vonatkozó szabályokat, és minden szükséges intézkedést megtesznek azok végrehajtása érdekében. Az előírt szankciónak hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük. A tagállamok 20XX. december 31-ig értesítik a Bizottságot ezen jogszabályok rendelkezéseiről, továbbá haladéktalanul értesítést küldenek minden azokat érintő későbbi módosításról.

14. cikk
Jelentéstétel

- (1) A tagállamok a hatálybalépés időpontját követő minden második év április 30-ig jelentést nyújtanak be a Bizottsághoz e rendelet előző két évben történő alkalmazásáról.
- (2) E jelentések alapján a Bizottság jelentést állít össze, amelyet két évente benyújt az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

15. cikk
Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő hetedik napon lép hatályba.

A rendeletet [...]-től¹⁵ kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, [...] -án/-én.

Az Európai Parlament részéről
Az elnök

a Tanács részéről
az elnök

¹⁵ Megjegyzés a HL-hez: két évvel e rendelet hatálybalépését követően.

MELLÉKLET – Az e rendelet hatálya alá tartozó, a 2658/87/EGK tanácsi rendelet¹⁶ I. melléklete szerinti Kombinált Nomenklatúrában árucsoportokba sorolt fa és fatermékek

1. A 2173/2005/EK rendelet II. és III. mellékletében meghatározott termékek, melyekre a FLEGT engedélyezési rendszer alkalmazandó;
2. A kombinált Nomenklatúra 47. és 48. árucsoportjába tartozó papíripari rostanyag és papír, kivéve a bambuszból és visszanyert (hulladék és használt) papírból készült termékeket;
3. Fabútor, KN-kód: 9403 30, 9403 40, 9403 50 00, 9403 60 és 9403 90 30;
4. Előre gyártott épület, KN-kód: 9406 00 20;
5. Tűzifa hasáb, tuskó, rózse, köteg vagy hasonló formában; faforgács vagy hasonló részek; fűrészpor, és fahulladék és -maradék, hasáb, brikett, labdacs (pellet) vagy hasonló alakra tömörítve is, KN-kód 4401;
6. Ács- és épületasztalos-ipari termék, beleértve az üreges fapanelt is, összeállított padlópanelek, zsindey, fa (beleértve az össze nem állított léceket és szegélyléceket parkettához) bármelyik széle, vége vagy felülete mentén összefüggő (folytatólagos) összeillesztésre előkészítve (hornyolt, barázdált, lesarkított, ferdén levágott, „V” illesztésű, peremezett, mintázott, legömbölyített vagy hasonló módon formázott), gyalulva, csiszolva vagy végillesztéssel összeállítva is, KN-kód 4418;
7. Forgácslemez, irányított forgácselrendezésű lemez (OSB) és hasonló tábla fából vagy más fatartalmú anyagból gyantával vagy más szerves kötőanyagokkal agglomerálva (tömörítve) is, KN-kód 4410;
8. Rostlemez fából vagy más fatartalmú anyagból: gyantával vagy más szerves anyaggal összeragasztva is, KN-kód 4411;
9. Tömörített fa tömb, lap, szalag vagy profil alakban, KN-kód 4413 00 00;
10. Festmény, fénykép, tükör vagy hasonló tárgyak fakerete, KN-kód 4414 00;
11. Fából készült láda, doboz, rekesz, dob és hasonló csomagolóanyag; kábeldob fából; rakodólap, keretezett és más szállítólap; rakodólapkeret fából; koporsó, KN-kód 4415;
12. Hordó, kád, dézsa és fából készült más kádáripari termék és azok elemei, beleértve a hordódongát is, KN-kód 4416 00 00.

PÉNZÜGYI KIMUTATÁS

¹⁶ A Tanács 2658/87/EGK rendelete (1987. július 23.) a vám- és a statisztikai nomenklatúráról, valamint a Közös Vámtarifáról, HL L 256., 1987.9.7., 1. o.

1. A JAVASLAT CÍME:

Javaslat: Az Európai Parlament és a Tanács rendelete a fát és fatermékeket piaci forgalomba bocsátó piaci szereplők kötelezettségeinek meghatározásáról

2. TEVÉKENYSÉGALAPÚ IRÁNYÍTÁSI ÉS KÖLTSÉGVETÉS-TERVEZÉSI KERET

Érintett szakpolitikai terület(ek) és kapcsolódó tevékenység(ek):

0703 – A környezetvédelmi politika megvalósítása

3. KÖLTSÉGVETÉSI TÉTELEK

3.1. Költségvetési tételek (működési tételek és kapcsolódó technikai és igazgatási segítségnyújtási tételek (korábban: BA-tételek)), beleértve a következő megnevezéseket:

3.2. A fellépés és a pénzügyi kihatás időtartama:

3.3. 3.3. Költségvetési jellemzők (a táblázat szükség szerint további sorokkal bővíthető):

Költségvetési tétel	Kiadás típusa	Új	EFTA-hozzájárulás	Csatlakozni kívánó országok hozzájárulásai	A pénzügyi terv fejezete

4. FORRÁSOK ÁTTEKINTÉSE

4.1. Pénzügyi források

4.1.1. A kötelezettségvállalási előirányzatok és a kifizetési előirányzatok áttekintése

millió EUR (három tizedesjegyig)

Kiadás típusa	Szakasz száma		2010. év	2011 . év	2012 . év	2013 . év	2014 . év	2015 . év	Összesen
---------------	---------------	--	-------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	----------

Működési kiadások¹⁷

Kötelezettségvállalási előirányzatok	8.1.	a							
Kifizetési előirányzatok		b							

A referenciaösszegbe beletartozó igazgatási kiadások¹⁸

Technikai és igazgatási segítségnyújtás (NDE)	8.2.4.	c							
---	--------	---	--	--	--	--	--	--	--

TELJES REFERENCIAÖSSZEG

Kötelezettségvállalási előirányzatok		a+c							
Kifizetési előirányzatok		b+c							

A referenciaösszegbe bele nem tartozó igazgatási kiadások¹⁹

Személyi és kapcsolódó kiadások (NDE)	8.2.5.	d	0,334	0,334	0,334	0,334	0,334	0,334	2,004
A referenciaösszegbe bele nem tartozó igazgatási kiadások, a személyi és kapcsolódó költségek kivételével (NDE)	8.2.6.	e	0,122	0,122	0,122	0,122	0,122	0,122	0,732

A fellépés indikatív összköltsége

TELJES KÖTELEZETTSÉGVÁLLALÁSI ELŐIRÁNYZAT, beleértve a személyi költséget		a+c +d +e	0,456	0,456	0,456	0,456	0,456	0,456	2,736
--	--	-----------------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------

¹⁷ Olyan kiadások, amelyek nem tartoznak az érintett xx. cím xx 01. alcíme alá.

¹⁸ A(z) xx cím xx 01 04. jogcímcsoportja alá tartozó kiadások.

¹⁹ A(z) xx 01. alcím alá tartozó, a(z) xx 01 04. és a(z) xx 01 05. jogcímcsoporton kívüli kiadások.

TELJES KIFIZETÉSI ELŐIRÁNYZAT, beleértve a személyi költséget		b+c +d +e	0,456	0,456	0,456	0,456	0,456	0,456	0,456	2,736
--	--	-----------------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------

A társfinanszírozás részletezése

Ha a javaslat tagállamok vagy más szervek (kérjük, nevezze meg) által biztosított társfinanszírozást tartalmaz, az alábbi táblázatban adja meg a társfinanszírozás becsült szintjét (a táblázat további sorokkal bővíthető, ha a társfinanszírozást várhatóan több szerv nyújtja):

millió EUR (három tizedesjegyig)

Társfinanszírozó szerv		n. év	n + 1.	n + 2.	n + 3.	n + 4.	n + 5. és későbbi évek	Összesen
.....	f							
TELJES KÖTELEZETTSÉGVÁLLALÁSI ELŐIRÁNYZAT társfinanszírozással együtt	a+c +d +e +f							

4.1.2. A pénzügyi programozással való összeegyeztethetőség

- A javaslat összeegyeztethető a jelenlegi pénzügyi programozással.
- A javaslat miatt a pénzügyi terv vonatkozó fejezetének átdolgozása szükséges.
- A javaslat miatt szükség lehet az intézményközi megállapodás²⁰ rendelkezéseinek alkalmazására (azaz a rugalmassági eszköz alkalmazására vagy a pénzügyi terv módosítására).

4.1.3. A bevételre gyakorolt pénzügyi hatás

- A javaslatnak nincs kihatása a bevételre
- A javaslatnak van pénzügyi kihatása – a bevételre gyakorolt hatása a következő:

millió EUR (egy tizedesjegyig)

Költségvetési tétel	Bevétel	A fellépést megelőzően [n-1. év]	A fellépés után					
			[n. év]	[n+1.]	[n+2.]	[n+3.]	[n+4.]	[n+5.] ²¹

²⁰ Lásd az intézményközi megállapodás 19. és 24. pontját.

²¹ Szükség esetén, ha a fellépés időtartama hat évnél hosszabb, a táblázat további oszlopokkal bővíthető.

	a) A bevétel abszolút összege					
	b) A bevétel változása	Δ				

- 4.2. **Teljes munkaidős egyenértékben kifejezett személyi állomány (beleértve a tisztviselőket, az ideiglenes és a külső személyi állományt) – a részleteket lásd a 8.2.1. pontnál**

Éves szükséglet	n. év	n + 1. év	n + 2. év	n + 3. év	n + 4. év	n + 5. és későbbi évek
A személyi állomány teljes létszáma						

5. JELLEMZŐK ÉS CÉLKITŰZÉSEK

5.1. Rövid vagy hosszú távon megvalósítandó célkitűzések

- 5.2. **A közösségi részvételből adódó többletérték, valamint a javaslatnak az egyéb pénzügyi eszközökkel való összeegyeztethetősége és esetleges szinergiája**

- 5.3. **A javaslat céljai, az attól várt eredmények, valamint a kapcsolódó mutatók a tevékenység alapú irányítás keretében**

5.4. Végrehajtási módszer (indikatív)

Centralizált irányítás

- közvetlenül a Bizottság által
- közvetetten a következőknek történő hatáskör-átruházással:
 - végrehajtó ügynökségek
 - a Közösségek által létrehozott, a költségvetési rendelet 185. cikkében említettek szerinti szervek
 - tagállami közintézmények/közfeladatot ellátó szervek

Megosztott vagy decentralizált irányítás

- a tagállamokkal
- harmadik országokkal
- Nemzetközi szervezetekkel közös irányítás (nevezze meg)***

Megjegyzések:

6. FELÜGYELET ÉS ÉRTÉKELÉS

6.1. Felügyeleti rendszer

6.2. Értékelés

6.2.1. Előzetes értékelés

6.2.2. Időközi/utólagos értékelés nyomán hozott intézkedések (hasonló, korábbi tapasztalatok tanulsága)

6.2.3. A későbbi értékelések feltételei és gyakorisága

7. CSALÁS ELLENI INTÉZKEDÉSEK

8. A FORRÁSOK RÉSZLETEZÉSE

8.1. A javaslat célkitűzéseinek pénzügyi költségei

Kötelezettségvállalási előirányzatok, millió EUR (három tizedesjegyig)

(Fel kell tüntetni a célkitűzésekre, a fellépésekre és a teljesítésekre vonatkozó megnevezéseket)	Teljesítések típusa	Átlagos költség	n. év		n+1. év		n+2. év		n+3. év		n+4. év		n+5. év és későbbi évek		ÖSSZESEN	
			Teljesítések száma	Összköltség	Teljesítések száma	Összköltség	Teljesítések száma	Összköltség	Teljesítések száma	Összköltség	Teljesítések száma	Összköltség	Teljesítések száma	Összköltség	Teljesítések száma	Összköltség
MŰKÖDÉSI CÉLKITŰZÉS ²²																
1. fellépés																
1. teljesítés																
2. teljesítés																
2. fellépés																
1. teljesítés																
1. célkitűzés részösszege																
2. MŰKÖDÉSI CÉLKITŰZÉS ¹																
1. fellépés																
1. teljesítés																

²²

Az 5.3. szakaszban leírtak szerint.

2. célkitűzés részösszege																
n. MŰKÖDÉSI CÉLKITŰZÉS ¹																
n. célkitűzés részösszege																
ÖSSZKÖLTSÉG																

8.2. Igazgatási kiadások

8.2.1. Személyi állomány létszáma és típusa

Álláshely típusa		A fellépés kezelésére a meglévő és/vagy pótlólagos állományból kirendelendő létszám (álláshelyek száma/teljes munkaidős egyenérték)					
		2010. év	2011. év	2012. év	2013. év	2014. év	2015. év
Tisztviselők vagy ideiglenes alkalmazottak ²³ (XX 01 01.)	A*/AD	1	1	1	1	1	1
	B*, C*/AST	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5
A(z) XX 01 02. jogcímsoporból finanszírozott állomány ²⁴							
A(z) XX 01 04/05. jogcímsoporból finanszírozott egyéb állomány ²⁵							
ÖSSZESEN		1,5	1,5	1,5	1,5	1,5	1,5

8.2.2. A fellépés keretében felmerülő feladatok leírása

A végrehajtó rendelkezések kidolgozását és az ülések lebonyolítását érintő feladatok.

8.2.3. A Személyzeti szabályzat hatálya alá tartozó személyi állomány eredete

- A felváltandó vagy meghosszabbítandó program irányításához jelenleg hozzárendelt álláshelyek
- Az n. évre vonatkozó éves politikai stratégia/előzetes költségvetés-tervezet keretében már hozzárendelt álláshelyek
- A következő éves politikai stratégia/előzetes költségvetés-tervezet eljárásának a keretében igényelendő álláshelyek
- Az érintett szolgálat állományán belül átcsoportosítandó álláshelyek (belső átcsoportosítás)
- Az n. évben szükséges, de az éves politikai stratégiában/előzetes költségvetés-tervezetben nem előirányozott álláshelyek

²³ Amelynek költségét NEM fedezi a referenciaösszeg.

²⁴ Amelynek költségét NEM fedezi a referenciaösszeg.

²⁵ Amelynek költségét tartalmazza a referenciaösszeg.

8.2.4. A referenciaösszegbe beletartozó egyéb igazgatási kiadások (XX 01 04/05. – Igazgatási kiadások)

millió EUR (három tizedesjegyig)

Költségvetési tétel (szám és megnevezés)	n. év	n+1. év	n+2. év	n+3. év	n+4. év	n+5. év és későbbi évek	ÖSSZE SEN
1 Technikai és igazgatási segítségnyújtás (beleértve a kapcsolódó személyi költségeket)							
Végrehajtó ügynökségek ²⁶							
Egyéb technikai és igazgatási segítségnyújtás							
<i>belső</i>							
<i>külső</i>							
Technikai és igazgatási segítségnyújtás összesen							

8.2.5. A referenciaösszegbe bele nem tartozó személyi és kapcsolódó költségek

millió EUR (három tizedesjegyig)

A személyi állomány típusa	2010. év	2011. év	2012. év	2013. év	2014. év	2015. év
Tisztviselők és ideiglenes alkalmazottak (XX 01 01.)	0,234	0,234	0,234	0,234	0,234	0,234
A(z) XX 01 02. jogcímcsoportból finanszírozott személyi állomány (kiszervező alkalmazottak, tagállami szakértők, szerződéses alkalmazottak stb.) (nevezze meg a költségvetési tételt)						

²⁶ Hivatkozni kell az érintett végrehajtó ügynökség(ek)re vonatkozó pénzügyi kimutatásra.

Személyi és kapcsolódó – a referenciaösszegbe bele NEM tartozó – költségek összesen	0,234	0,234	0,234	0,234	0,234	0,234
---	-------	-------	-------	-------	-------	-------

Számítás - *Tisztviselők és ideiglenes alkalmazottak*

1 tisztviselő vagy ideiglenes alkalmazott 8.2.1. pont szerinti alapbére 0,117 millió EUR.

Számítás – *A(z) XX 01 02. jogcímcsoportból finanszírozott személyi állomány*

8.2.6. A referenciaösszegbe bele nem tartozó egyéb igazgatási kiadások

millió EUR (három tizedesjegyig)

	2010. év	2011. év	2012. év	2013. év	2014. év	2015. év	ÖSSZE SEN
XX 01 02 11 01. – Kiküldetések	0,002	0,002	0,002	0,002	0,002	0,002	0,012
XX 01 02 11 02. – Ülések és konferenciák							
XX 01 02 11 03. – Bizottságok ²⁷	0,120	0,120	0,120	0,120	0,120	0,120	0,72
XX 01 02 11 04. – Tanulmányok és konzultációk							
XX 01 02 11 05. - Információs rendszerek							
2. Egyéb irányítási kiadások összesen (XX 01 02 11.)	0,122	0,122	0,122	0,122	0,122	0,122	0,732
3. Egyéb igazgatási jellegű kiadások (a költségvetési tétel megadása mellett)							
A személyi és kapcsolódó költségeken kívüli – a referenciaösszegbe bele NEM tartozó – igazgatási kiadások összesen	0,122	0,122	0,122	0,122	0,122	0,122	0,732

²⁷

Nevezze meg a bizottság vagy csoport típusát, amelyhez a kiadás tartozik.

Számítás - *A referenciaösszegbe bele nem tartozó egyéb igazgatási kiadások*

2010-től évi két kiküldetés 1000 EUR kiküldetésenkénti költséggel.

A rendelettel létrehozott szabályozási bizottság ülései évente négyszer (ülésként 30 000 EUR egységköltség).